

Ορκωμοσία Νέων Ικάρων

Την Πέμπτη 6 Οκτωβρίου 2022, πραγματοποιήθηκε η ορκωμοσία των νέων Ικάρων, στην Αεροπορική Βάση Δεκέλειας, στο Τατόι, παρουσία του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Αεροπορίας, Αντιπτέραρχου (Ι) Θεμιστοκλή Μπουρολιά.

Συνολικά ορκίστηκαν 159 Ίκαροι, από τους οποίους 144 από την

Ελλάδα, 8 από την Κύπρο, 2 από το Μαυροβούνιο, 2 από την Ιορδανία, 2 από τη Σενεγάλη και 1 από την Τυνησία.

Ήθελα πολύ να ξαναζήσω την πρώτη μου ορκωμοσία, το βάπτισμα μου στην Πολεμική Αεροπορία, τότε προ αμνημονεύτου χρόνου, στις 22 Νοέμβρη του έτους 1967. Και, ζήτησα από τον Πρόεδρο του Συνδέσμου των Αποφοίτων της ΣΙ να εκπροσωπήσω τον Σύνδεσμο στην ορκωμοσία των Νέων Ικάρων.

Ωραία η μέρα, σηκώθηκα στις επτά, φόρεσα τα καλά μου, και, ανηφόρισα στο Τατόι στη Σχολή Ικάρων.

Νάμαι στις 0830 εκεί. Οι Ίκαροι είχαν παραταχθεί στο Νότιο Μέρος, αχ πόσες αναμνήσεις έχω από το μέρος αυτό - εκεί και απελπισμένος στην αρχή σαν πρωτοετής και ονειροπαρμένος πτέραρχος σαν διοικούσα τάξη.

Πολλοί και δικαιολογημένα πολύ χαρούμενοι οι γονείς, οι συγγενείς και οι φίλοι προσκεκλημένοι των Ικάρων.

Με υποδέχτηκαν με περίσσιο σεβασμό ο υποδιοικητής και ο σμήναρχος διευθυντής της εκπαίδευσης. Ένοιωθα περίφημα, η πρωινή ψυχρούλα δεν με πειράζει, συνάντησα κάποιους συναδέλφους -δυστυχώς πολύ λίγους- όπως τους καλούς φίλους: Κώστα Καλαμάτα, Κώστα Ιατρίδη, Βασιίλη Υφαντή, Δημήτρη Μπακάλη, Χρήστο Καραδήμο, Δημήτρη Λαζάρου και τον πτέραρχο πρωτοετή μου Δημήτρη Αφεντάκη.

Τι χαρά που κάναμε με τον πρωτοετή μου! ασπαστήκαμε, αγκαλιαστήκαμε είχαμε να συναντηθούμε από 20χρονα παιδιά στη Σχολή. Πόση συγκίνηση και οι δύο;

Καμαρώνουμε τη Σχολή, τους μαθητές στα μπλε αλλά πιο πολύ τους νέους, χιονάτους και ολόφρεσκους στα λευκά τους.

Ο Αρχηγός του ΓΕΑ αγέρωχος, σίγουρος για την αεροπορική του δύναμη αλλά και σεμνός, φιλικός και ταπεινός έκανε τη θεσμική του επιθεώρηση στους Ικάρους και η μπάντα έπαιζε τη Μακεδονία ξακουστή...

Όλα έδειχναν καλοργανωμένα, άψογα, πανέτοιμα, άκρως ελπιδοφόρα...

Έψαλλαν οι Ίκαροι τον εθνικό μας ύμνο με μια πολύ μα πολύ δυνατή φωνή, προκαλώντας μέθεξη και ψηλά πατριωτικά αισθήματα σε όλους, δάκρυσα... έγινα ξανά στρατιώτης...

Και, ύστερα βουρκωμένος άκουγα μια στεντόρεια μαζική φωνή... ζούσα όλη μου την πορεία της ζωής ... άκουγα τον όρκο μας ... *Ορκίζομαι να φυλάττω πίστη εις την πατρίδα.*
Υπακοή εις το Σύνταγμα τους

νόμους και τα ψηφίσματα του κράτους.

Υποταγήν εις τους ανωτέρους μου.

Να εκτελώ προθύμως και άνευ αντιλογίας τας διαταγάς των.

Να υπερασπίζω με πίστην και αφοσίωσιν, μέχρι της τελευταίας ρανίδος του αίματος μου, τας Σημαίας.

Να μη τας εγκαταλείπω μηδέ να αποχωρίζομαι ποτέ απ'αυτών.

Να φυλάττω δε ακριβώς τους στρατιωτικούς νόμους.

Και να διάγω εν γένει ως πιστός και φιλότιμος στρατιώτης.....

Πολλά τα χειροκροτήματα. Μεγάλα τα αισθήματα.

Ύστερα ο Διοικητής, στον λακωνικό, μεστό και περιεκτικό λόγο του συνεχάρη τους νέους ικάρους, τόνισε ότι έκαναν το πρώτο μεγάλο βήμα, υποσχέθηκε ότι θα εξασφαλίσει τα πάντα για την άψογη τετραετή ακαδημαϊκή, στρατιωτική και αεροπορική εκπαίδευση και δεσμεύτηκε στην Αεροπορική ηγεσία και στους γονείς των Ικάρων ότι στην ορκωμοσία τους ως ανθυποσημηναγοί θα είναι ολοκληρωμένοι άνθρωποι, αξιωματικοί, επαγγελματίες...

Ακολούθησε η μικρή παρέλαση στον περίβολο που για μια ακόμη φορά έδειχνε το υψηλό φρόνημα, τις ατσαλάκωτες στολές των Ικάρων και την φροντίδα της διοίκησης.

Και, μετά η όμορφη ομαδική φωτογραφία των Ικάρων με την αεροπορική ηγεσία στα σκαλιά της εισόδου στο διοικητήριο.

Και, όλοι μαζί, στο εστιατόριο των Ικάρων, οι πόρτες ανοιχτές σε όλους, πάντα φιλόξενη η Αεροπορία, πολλά τα καλούδια, όλα όσα χρειάζονταν αλλά και μέσα στο πνεύμα της λιτότητας χωρίς περιπτώσεις σπατάλες.

Χάρηκα πολύ τον καφέ, περπάτησα, κουβέντιασα, μίλησα με τον Αρχηγό του ΓΕΑ (αλλά και με τον Θεό Ίκαρο τον σημερινό) και καταλάβαινα την περηφάνεια του, συγχάρηκα τον Διοικητή και του ευχήθηκα να είναι πάντα δυνατός και δοτικός.

Μίλησα με πολλούς ικάρους, και ψάχνοντας για κάποιον Ίκαρο μηχανικό, Δόκιμους Μηχανικούς, τους λέγαμε στα χρόνια μου, έσφιξα το χέρι και συγχάρηκα Πληροφορικό, Μετεωρολόγο, Διοικητικό, Εφοδιαστή, Ε/Α, Μηχανικό και Ιπτάμενο Ικαρο.

Όλοι τους παιδιά και κορίτσια, χαρούμενα, ευτυχισμένα, έλαμπαν τα πρόσωπα τους... Δεν ξεχώριζες ειδικότητες, αδέρφια.

Φωτογράφησα και φωτογραφήθηκα με τον Αρχηγό του ΓΕΑ αλλά και με τον ομόλογο μου (59 χρόνια πριν) αρχιψάρακα των Μηχανικών.

Είδα ένα ζευγάρι πολύ ηλικιωμένων, και βοηθώντας τους να κατέβουν τα σκαλιά τους ρώτησα γιατί ήλθαν: ήρθαμε να καμαρώσουμε τον εγγονό μας Ίκαρο μηχανικό, και να θυμηθούμε την ορκωμοσία του γιου μας, Ίκαρο

μηχανικό επίσης, ποιός ήταν ο γιος σας... Ο Γιώργος Καντεράκης (καταξιωμένος εα αξκος, δρ του ΕΜΠ)... ποιός? Ο Γιώργος? Τόσο γρήγορα περνούν τα χρόνια? Και φώναξα τον Ίκαρο τον συγχάρηκα και τον ασπάστηκα. Ο πατέρας του, όπως κι εγώ έφυγε στα 45 από την ΠΑ, όπως κι εγώ. Αλλά τον γιο του τον έστειλε εκεί στην ίδια Σχολή... Πόση αγάπη...

Και, για μια ακόμη φορά συγχάρηκα τον Διοικητή. Job Well Done.

Πάντα περήφανος για την μεγάλη και επίσημη αγαπημένη. Έκανε και κάνει και θα κάνει καλά τη δουλειά της.

Εφυγα γεμάτος, ευχαριστώντας τον Θεό που 59 χρόνια πριν με φώτισε να ενταχθώ στην Πολεμική Αεροπορία.

Καλή εκπαίδευση, αποφοίτηση και σταδιοδρομία Νέοι Ίκαροι!